

אודות סצינת מעשה-הסדום המפורסמת שעושה מארלון בראנדו במריה שניידר, בעזרת חבילת חמאה, ולאחר הבשורה הי מפתיעה מירושלים כי הצנזורה הישראלית לא קיצצה בסרט — היתה ההסתערות על קופות קולנוע סטודיו רק צפויה.

לא כל אלה שיצאו מהסרט, השבוע, היו בטוחים שהתענוג היה שווה את הכסף: „זה הכל? בגלל זה כל ההתרגשות?” הגיבה צופה בגיל העשרה, „מתאים יותר לפירסומת של תנובה” הסכים בן-יוגה.

תגובות הציבור הישראלי לסיפור הסרט היו יכולות לשמש חומר-גלם למחקר סוצי-יולוגי ופסיכולוגי מעמיק. מאחורי הסיפור הגלוי וסצינות-המין הנועזות, מסתתרים מספר רובדים נוספים — שלא כולם ניגלו לעיני כל הצופים. כך, אפשר היה לקבל קשת רחבה של תגובות.

אולם איש לא התעלה על אותו צופה, שסיכם את דעתו בצורה מדעית: „פעם, היתה מקובלת המישנה הכלכלית שהציגה את הצורך לבחור, בכלכלה של משק, בין תותחים לבין חמאה. הסרט הוה מוכיח שאפשר שיהיה גם חמאה וגם תותחים. או לפחות תותח”.

סומת של

„זה סאדיזם!” קבע סוכן-הביטוח זאב וינר (25), „אני לא רוצה שבחורה תכניס לי שתי אצבעות בתחת. אפילו בתור סרט פורנו זה משעמם.” חברתו, ענווה תעשה (24), פקידה בבנק לאומי: „אני מסכימה.” בתמונה האמצעית למעלה נראית הגיבורה הנשית, מריה שניידר, המגלמת צעירה פרוי סאית, הנעדרת, מתוך סקרנות, לכל סטיותיו ותביעותיו המיניות של מרלון בראנדו.

„מה זה עם הטוסיק?” הודענה מיטקה אהרון (חשמאל). „זהו סרט גרוע מאוד.” בתחילה, חירבה להסביר למה. לאחר לחץ, ניאותה, מתקשה להתבטא: „הדבר הזה עם הטוסיק...”

אחד הצופים

ים: מישגל מאחור

„דבר כזה בישראל!” צדוק צור. „אין בסרט דבר מיוחד. אבל לא צריכים להראותו.”

„אין תוכן!” התאכזב אברהם יצחק (20). „מבחינה מינית, חיכיתי להרבה יותר.” בתמונה מימין: מריה שניידר שוכבת במהופך על הריצפה ומרלון בראנדו עליה.